

ikke sættes Capitelstart, turde det, i Betragtning af det ved adskillige af dem Banskellige i paa en tilstrækkelig fyldestgjørende Maade at betegne Tiendevederlaget, navnlig være af særlig Interesse, at en saadan Bestemmelse træffes. Da den i Forordn. 8de Januar 1810 § 28, 2) C. foreffrevne Ansættelse af Kornets Værdi efter Middeltallet af de sidst forløbne 10 Aars Capitelstarter ikke kan foretages for de Markfrugters Vedkommende, hvorpaa ikke sættes Capitelstart, har det været nødvendigt at foreskrive en anden Fremgangsmaade for Værdiansættelsen i dette Tilfælde, og det synes da at ligge nærmest at lade denne skee i Henshold til et Skøn af Tiendecommissionen om Stedets Priser.

Da Forordn. 8de Januar 1810 § 28 4) E udtryffeligt kun paalægger Tiendecommissionerne at affige Kjendelse om Omkostningernes Udredelse, naar de tillige affige Kjendelse om Tiendevederlaget, turde der, saameget mere som tidligere Erfaring viser Nødvendigheden af en saadan Bestemmelse, være Tøse til udtryffeligt at udtale, at Tiendecommissionerne ogsaa, naar der indgaaes Foreninger for dem, ved Kjendelse skulle træffe Bestemmelse om, hvorledes Omkostningerne blive at udrede.

ad § 7.

Ved Affattelsen af denne Paragraph har man taget Lov 12te December 1860 §§ 4 og 6 til Retteforn.

ad §§ 8 og 9.

Den overordnede Tiendecommission, som i sin Tid blev oprettet i Henshold til Forordn. 8de Januar 1810 § 28 5), skulde ifølge bemeldte Lovbestemmelse holdes i Kjøbenhavn og var saaledes ude af Stand til i noget Tilfælde at støtte sin Afgjørelse paa en selvstændig Underfølgelse af Aastedet. Foraaaviddt Overtiendecommissionen imidlertid ikke væsentlig skal indskrænke sig til blot at prøve, hvorvidt det Resultat, hvortil Tiendecommissionen er kommet, stemmer med de Forudsætninger, hvorpaa det er bygget, men skal kunne foretage en selvstændig Prøvelse af disse Forudsætninger, vil det i det Tilfælde, at Anken angaaer den fore-

tagne Taxation, vel kunne indtræffe, at det ikke vil være Overtiendecommissionen muligt at tilægge sig nogen sikker selvstændig Formenting om Rigtigheden af det i Tiendecommissionens Kjendelsen opstillede Resultat, naar den ikke ved en Aastedsforretning kan skaffe sig det samme Kjendskab til de stedlige Forhold, som Tiendecommissionen har havt. I saadanne Tilfælde bør Overtiendecommissionen saaledes formeentlig kunne foretage en Aastedsforretning.

Er denne Betragtning maade rigtig, er det ogsaa dermed givet, at man maa have stedlige Overtiendecommissioner ligesom stedlige Tiendecommissioner, hvorved man ogsaa vinder, at Overtiendecommissionens Medlemmer til Udførelsen af deres Hverv i Almindelighed ville medbringe noget Kjendskab til de stedlige Forhold.

I Betragtning af Overtiendecommissionernes overordnede Stilling har man funden det mindre passende, om Amtmændene skulde have Nødvendighed til paa egen Haand at nedsette de af Overtiendecommissionernes Medlemmer i Anledning af Aastedsmøder indgivne Regninger, hvorfor man har foreslaaet, at deslige Regninger, naar Amtmanden finder Anledning til Nedsættelse af deres Beløb, skulle forelægges Indenrigsministeren til Afgjørelse.

ad § 10.

Med Hensyn til denne Paragraphs Indhold henvises til Lov 12te December 1860 § 4.

ad § 11.

Da adskillige af de i det Hele ikke mange Forretninger, om hvis Indankning for vedkommende Overtiendecommission der kan blive Spørgsmaal, kunne ventes allerede at være indbragte for samme inden Udgangen af Aaret 1873, antager man ikke, at det vil være forbundet med Banskeltighed for Overtiendecommissionerne at faae afsluttet deres Forretninger til det fastsatte Tidspunkt.

Med Hensyn til den om Protocollerne indførte Bestemmelse henvises til Forordn. 8de Januar 1810 § 28 5) og Lov 14de April 1852 § 20.